

דף פא.

ח"מ סימן רעד סעיף א

עין משפט א.ב.ג.ד.

עיין בסעיף הקודם

יו"ד סימן רצו (כלאי זרעים) סעיף ט

עין משפט ה.ו.ז.

ט. בד"א בזמן שיש מקום לחשד, אבל בזמן שהדברים מראין שאין זה מדעתו של בעל השדה אלא מאליהם עלו, אין מחייבים אותו למעט. כיצד כגון תבואה שעלו בה ספיחי אסטיס (פי' מין זרע שצובעים) ותלתן שזרעם למאכל אדם שעלו בה מיני עשבים שזה מפסיד הוא, וכן כל כיוצא בזה, ובמה יודע שהתלתן זרועה למאכל אדם כשהיתה זרועה ערוגות ערוגות ולה גבול סביב, וכן מקום הגרנות שעלו בה מינין הרבה אין מחייבין אותו לעקור שהרי הדבר ידוע שאינו רוצה שיצמח צמח במקום הגרנות, ואם הסיר מקצתן אומרים לו עקור הכל חוץ ממין אחד, שהרי גילה דעתו שרוצה בקיום השאר.

ח"מ סימן רעד סעיף א

עין משפט ז.

עיין לעיל עין משפט א.ב.ג.ד.

דף פא :

ח"מ סימן רעד סעיף א

עין משפט א.

עיין בסעיף הקודם

או"ח סימן שיב סעיף ג

עין משפט ב.

ג. צרור שעלו בו עשבים, מותר לקנח בו ולא חיישינן שמא יתלשו, דאף אם יתלשו ליכא איסורא דדבר שאין מתכוין הוא.

ח"מ סימן רעד סעיף א

עין משפט ג.ד.

עיין לעיל דף פא. עין משפט א.ב.ג.ד.

עין משפט ו.

חז"מ סימן תכו סעיף א

א. הרואה את חברו טובע בים או ליסטים באים עליו או חיה רעה ויכול להצילו הוא בעצמו או ע"י שישכור אחרים להצילו ולא הציל, או ששמע מעכו"ם או מוסרים חושבין עליו רעה או טומנים לו פח ולא גילה אוזן חברו והודיעו, או שידע בעכו"ם או באנס שבא על חברו והוא יכול לפייסו ולהסיר מה שבלבו על חברו ולא פייסו וכיוצא בדברים אלו הרי זה עובר על לאו ט' "דלא תעמוד על דם רעך".

עין משפט ז.ז.ט

יו"ד סימן שפד סעיף ג

ג. ה. מת מצוה שמצאו אדם וקברו שם אפי' שלא ברשות וידיעת בעל השדה אסור לפנותו משם, שמת מצוה קונה מקומו^י, וכל המוצאו קוברו במקומו^כ.

במה דברים אמורים במצאו מחוץ לתחום^ל, אבל מצאו בתוך התחום מביאו לבית הקברות, ואינו נקרא מת מצוה אא"כ מצא ראשו ורובו.

חז"מ סימן רעד סעיף א

עין לעיל דף פא. עין משפט א.ב.ג.ד.

ט. רמב"ם פ"א מרוצח הלכה י"ד מבריייתא בסנהדרין ע"ג. ואם השכיר עליו להצילו חייב הניצול לשלם ולפרוע למציל מה שהוציא עליו דאין אדם מחוייב להציל נפש חברו בממונו היכא שיש לו ממון לניצול, וכ"כ הטור מהרא"ש. וכתב בירושלמי דאפי' המציל בעצמו מכניס עצמו לספק סכנה חייב לנסות להציל, ואם גם הוא ודאי שיטבע כגון בים סוער פטור וא"כ אסור לו, והטעם שהוא בספק והשני ודאי ימות. באר הגולה אות ב'.

י. מבריייתות בב"ק דף פ"א ע"א וע"ב.

כ. כתב המהרש"ל מה שהיום אין נזהרין בזה כיון שאין הארץ שלנו, ואין לנו רשות לקבור בכל מקום, ואפי' אם נקבר יש חשש שהעכו"ם יוציאו אותו משם, ע"כ מוליכין אותו לבית הקברות. ש"ך ס"ק י'.

ל. מירושלמי פרק כהן גדול, ובגדול, ובגדול דף נ"ו.